

RODINA

a

SPOLOČNOSŤ

24

Ročník 11 - Číslo 2 - 2015 - Nepredajné

Editoriál

Kto je skutočným homofóbmom?

Už niekoľko desaťročí sa rôznymi spôsobmi presadzuje do života spoločnosti protimanželské a protirodinné správanie ako akceptovateľný štandard života. Prepuklo to tzv. sexuálnou revolúciou v 20. storočí, ktorá spustila lavínu neviazaného sexuálneho správania akéhokoľvek druhu. Silnejúci tlak zo strany komunity LGBTI v poslednom období je markantným prejavom takéhoto zvráteného pohľadu na život. Táto komunita v snahe dosiahnuť svoje sa nezastaví pred ničím. Jej obľúbenou praktickou je označenie človeka, ktorý sa postaví tomuto tlaku, za homofóba. V dobe médií a internetu, ktoré sú zneužívané na šírenie a propagáciu jej záujmov, takéto označenie znamená ponižujúce vnímanie dotyčného človeka, ktorý je vykreslený ako zaostalý, nemoderný, konzervatívny,

diskriminujúci, ubližujúci a samozrejme ako niekto, kto má strach a nepriateľský postoj k homosexualite a k homosexuálom, v širšom ponímaní k LGBTI.

Realita je však úplne iná. Takýto človek vôbec nemá strach a nebojí sa, pretože upozorniť na demagógiu LGBTI je prejavom odvahy a nebojácnosti riskovať dokonca i svoj život. Takíto ľudia určite nie sú homofóbmami. Skutočnými homofóbmami sú všetci tí, ktorí pritakávajú LGBTI a podporujú ich, či už sú to politici, ktorí chcú z toho vyťažiť politický kapitál, alebo médiá, ktoré sa snažia dosiahnuť vyššiu sledovanosť za každú cenu. Vďaka takýmto odvážnym ľuďom má spoločnosť ešte nádej, lebo inak sa už budeme musieť naozaj báť, ako tomu bolo v nedávnej totalite, keď človek povedal pravdu.

Miroslav Rybár

OBSAH

Sú deti homosexuálnych rodičov iné? _____	1
Vďačnosťou k šťastnému životu _____	3
Harmonická rodina je základnou stavebnou jednotkou pre Nebo _____	3
Vy sa pýtate, my odpovedáme _____	4
Udalosti _____	4
FFWP na Slovensku _____	4

Sú deti homosexuálnych rodičov iné?

Leto v Amerike bolo tento rok (2012) veľmi horúce. Prispel k tomu článok Marka Regnerusa, ktorý analyzuje rozdiely medzi mladými dospelými ľuďmi vo veku 18-39 rokov vyrastajúcimi v rôznych typoch rodín. Zameriava sa najmä na porovnanie tradičných rodín s tými, v ktorých mal aspoň jeden z rodičov určité obdobie homosexuálny vzťah. A prečo to pozdvihnúť? Pretože výsledky sú pre tých druhých dosť nelichotivé. Začnime ale od začiatku.

No differences?

Predchádzajúce desaťročie sa nieslo v znamení publikácií, ktoré ukazujú, že homosexuálne správanie rodičov nemá negatívny vplyv na vývoj dieťaťa. Závety boli prevažne v duchu „no differences“ (žiadne rozdiely), prípadne poukazovali na mierne výhody homosexuálnych rodín. Na základe týchto článkov Americká psychologická asociácia (APA) v roku 2005 potvrdila „no differences“ s tým, že ani jedna štúdia nezistila, že by deti vyrastajúce s homosexuálnymi rodičmi boli v nejakom aspekte znevýhodnené oproti deťom heterosexuálnych rodičov. Svoje závery APA opiera o 59 článkov.

Na týchto 59 článkov si posvietil iný americký akademik Loren Marks. Položil si niekoľko otázok typu, či sú tieto štúdie kultúrne, etnicky a ekonomicky reprezentatívne. To znamená, nakoľ-

ko reflektujú kultúrnu, etnickú a ekonomickú realitu homosexuálnych domácností, alebo či sa v článkoch nachádza porovnanie s heterosexuálnymi domácnosťami, alebo na čo sa tieto štúdie zameriavajú, a či v konečnom dôsledku existujú aj štúdie, ktoré tvrdia opak.

Autor prišiel k zaujímavým zisteniam. Viac ako tri štvrtiny štúdií sú založené na malých nereprezentatívnych vzorkách. Analyzované homosexuálne domácnosti pozostávajú väčšinou z belochov s vyšším vzdelaním a vyššími príjmami a viaceré štúdie vôbec nereflektujú, že homosexuálna komunita je v oveľa väčšej miere diverzifikovaná. Štúdie sa tiež zameriavajú prevažne na lesbičky a len malá časť z nich pokrýva aj gejov. Použitie údajov pochádzajúcich z vlastného hodnotenia rodičov, ktoré ťažko považovať za objektívne.

Ďalším problémom citovaných štúdií je chýbajúce porovnanie s heterosexuálnymi rodinami - až 26 z 59 štúdií sa vôbec nezaoberalo porovnaním. Ak toto porovnanie nechýba, heterosexuálna rodina je prevažne reprezentovaná slobodnými matkami a otcami alebo rozvedenými rodičmi. Je pritom preukázané, že deti pochádzajúce z nekompletných a rozvedených rodín majú s väčšou pravdepodobnosťou problémy ako ich rovesníci z kompletných biologických rodín.

Čo sa týka štúdií, ktoré sú v rozpore so záverom APA, tie predsa len existujú. Jednou je napríklad článok Sarantakos (1996). Štúdia je založená na správach učiteľov. Ukazuje, že deti zosobášených rodičov majú väčšiu pravdepodobnosť, že sa im

bude dariť v akademickej a sociálnej oblasti ako deťom nezosobášených alebo homosexuálnych rodičov. APA však túto štúdiu považovala za nereprezentatívnu a preto ju nebrala do úvahy. Hodnotenia učiteľov sú však určite objektívnejšie ako sebahodnotenie rodičov a počet skúmaných domácností je vyšší ako v 53 zo spomínaných 59 článkov.

Jednou z posledných otázok, ktorú Loren Marks skúmal, bolo nakoľko sa tieto štúdie venujú možným dlhodobým následkom, ktoré môžu mať dospelé deti pochádzajúce z rôznych typov rodín. Jedná sa hlavne o mieru rozvodovosti, sexuálnu orientáciu, počet sexuálnych partnerov, ekonomické výsledky, psychologické problémy, atď. Z 59 štúdií sa týmito témami venovala jedna, ktorá bola založená na malom počte pozorovaní a jej výsledky teda nie je možné generalizovať.

Na základe uvedeného je teda možné povedať, že APA veľmi preháňala, keď na základe takýchto slabých výsledkov konštatovala, že medzi homosexuálnymi a heterosexuálnymi rodinami nie sú žiadne rozdiely. Samotní autori článkov si boli častokrát vedomí limitov, ktoré ich štúdie majú a nezabudli ich vo svojich publikáciách spomenúť. APA však napriek tomu prijala stanovisko „no differences“. Na druhej strane je ale potrebné dodať, že slabosti uvedených štúdií netvrdia ani opak, a to, že rozdiely existujú.

Rozdiely zdá sa existujú

Vráťme sa teda k článku Marka Regnerusa, ktorý

pokračovanie na strane 2

ISSN 1336-7412

pokračovanie zo strany 1

je založený na nových údajoch, ktoré pokrývajú takmer 3000 dospelých ľudí vo veku 18-39 rokov a z hľadiska predchádzajúcich výčítok sú reprezentatívne. Z týchto 3000 mladých dospelých ľudí 236 priznalo, že ich biologický otec alebo matka mali homosexuálny vzťah. Mark na základe toho porovnáva 8 typov rodín: (1) zosobášených biologických rodičov; (2) matka mala lesbický vzťah; (3) otec mal homosexuálny vzťah; (4) adoptívna rodina; (5) rozvedení rodičia; (6) matka alebo otec sa znovu zosobášil a jeho/jej partner nie je biologickým rodičom dieťaťa; (7) slobodná matka/otec, alebo (8) iný typ rodiny, napr. rodičia zomreli. Autor kladie dôraz na porovnanie detí z rodín so zosobášenými biologickými rodičmi (intact biological family, ďalej len „IBF“) a rodín, kde mala matka (lesbian mother, ďalej len „LM“) alebo otec (gay father, ďalej len „GF“) homosexuálny vzťah. Zameriava sa na dlhodobé výsledky detí, ktoré vyrastali v uvedených pomeroch. Na základe jeho analýzy sa ukázal významný rozdiel najmä v týchto oblastiach¹:

Kým deti z IBF rodín kohabitujú v 9% prípadov, deti z LM kohabitujú v 24% prípadov. Rodina IBF bola odkázaná na štátnu pomoc v 17% prípadov, kým LM v 69% prípadov a GF v 57% prípadov. Celkový príjem LM rodiny bol významne nižší ako príjem IBF. Deti z IBF majú zamestnanie na plný úväzok v 49%, kým deti z LM len v 26%. Naopak, nezamestnanosť je u detí z IBF 8% a u LM 28%.²

Na otázku, či uvažovali posledný rok nad samovraždou, deti z IBF (5%) a LM (12%) neboli od

seba významne odlišné, ale deti z GF vykázali významný rozdiel vo výške 24%. Počet detí z LM a GF, ktoré sú v homosexuálnom vzťahu, nie je významne odlišný od IBF (zaujímavé je, že jediný typ rodiny, ktorý bol významne iný ako IBF, bola rodina, kde sa niektorý z rodičov opäť zosobášil). Ale deti z LM a GF sa v oveľa menšej miere identifikujú ako 100% heterosexuáli (90% - IBF, 61% - LM, 71% - GF), čo potvrdzujú aj iné štúdie. V podvádzaní partnera je medzi IBF (13%) a LM (40%) významný rozdiel a rovnako aj v miere priznaneho sexuálne prenosného ochorenia (8% - IBF, 20% - LM, 25% GF).

Predchádzajúci bod úzko súvisí s počtom sexuálnych partnerov, kde je tiež medzi IBF a LM významný rozdiel. Kým dcéra z LM mala v priemere 1 ženských a 4 mužských partnerov a dcéra z GF mala 1,5 ženských a 6 mužských partnerov, dcéra z IBF mala len 0,2 ženských a takmer 3 mužských partnerov. V prípade synov je významne odlišný len počet mužských sexuálnych partnerov. Tí ich mali v priemere 0,2 v IBF a 1,5 v LM a GF.

Potomkovia z rodín, kde mal jeden z rodičov homosexuálny vzťah, sa významne častejšie stretli s núteným sexom (IBF - 8%, LM - 31%, GF - 25%). V rodinách, kde matka mala lesbický vzťah, sa vo väčšej miere vyskytlo aj sexuálne zneužívanie jedným z rodičov (IBF - 0,02% a LM - 23%). Tento výsledok ale neznamená, že to boli matky alebo ich partnerky, pretože v minulosti bolo bežné, že lesbičky najprv uzatvárali manželstvo alebo kohabitovali s mužom, s ktorým mali deti a až neskôr vstúpili do homosexuálneho vzťahu. Keď autor detailnejšie skúmal tento jav, tak časť

obetí prvé zneužitie datovala do obdobia, keď ešte žili so svojim otcom a približne rovnaká časť do obdobia, keď žili s matkou partnerkou. Čiže neexistuje očividný trend a autor v tomto prípade zdôrazňuje potrebu ďalšieho skúmania.

Negatívny rozdiel medzi deťmi z IBF, LM a GF je aj v ďalších skúmaných parametroch ako dosiahnuté vzdelanie, bezpečnosť v rodine, fyzické zdravie, depresie, problémy v súčasnom vzťahu, počet odsúdení a pobytov vo väzení. U GF významne vystupuje aj horší vzťah s biologickou matkou. V ďalších parametroch autor nenachádza významný rozdiel medzi deťmi z IBF, LM a GF: vzťah s biologickou matkou (u LM) a otcom, celkové šťastie, miera úzkosti a hodnotenie osobných charakteristík (tzv. impulsivity scale zahŕňa aj pozornosť, sebaovládanie, vytrvalosť a iné).

Na záver výsledky obsahujú ešte periodicitu užívania alkoholu, marihuany, pitia, fajčenia a pozerania televízie. LM sa javia významne horšie v periodicitu fajčenia, užívania marihuany a pozerania televízie. V ostatných premenných je rozdiel nesignifikantný.

Niektorí môžu namietat, že homosexuálni partneri si hlavne v minulosti so sebou niesli stigma svojej orientácie, čo mohlo viesť k diskriminácii a horšej kvalite života ich samotných aj ich detí. Aj toto mohlo mať vplyv na výsledky štúdie. Mark Regnerus s tým počíta a jeho metóda odhadu očisťuje výsledky od vplyvu premenných ako vek respondenta, pohlavie, rasa, vzdelanie matky, príjem rodiny, skúsenosť so šikanovaním a stav homosexuálnej legislatívy v štáte, kde

respondent žije.

Slabosti štúdie

Nebolo by správne, keby som ešte nespomenula slabé stránky štúdie Marka Regnerusa, ktoré dobrovoľne priznáva aj samotný autor. Jedným z nedostatkov je definícia skúmaných homosexuálnych rodín. Takáto rodina bola definovaná ako rodina, kde mal aspoň jeden z rodičov homosexuálny vzťah. Nie vo všetkých rodinách však deti žili s partnerom svojho rodiča. Kým u matiek to bolo 91% detí, u otcov 42%. Spolužitie dlhšie ako 4 mesiace potvrdilo už len 57% detí u lesbických matiek a 23% u homosexuálnych otcov. Viac ako tri roky strávilo v LM rodine 23% detí a menej ako 1% detí v GF rodine.

Zaujímavé tiež je, že 58% detí, ktorých matka mala lesbický vzťah, priznalo, že ich matka opustila domácnosť na určitú dobu počas ich detstva a dospievania a niečo menej ako 14% strávilo časť detstva v detskom domove. Porovnanie s inými typmi rodiny implikuje menšiu než priemernú stabilitu rodiny. To znamená, že negatívne výsledky homosexuálnych rodín nemusia nutne prameniť z homosexuálneho správania sa rodičov, ale môžu byť do veľkej miery spôsobené viacerými významnými zmenami v rodine, ako je rozchod biologických rodičov, nevlastní rodičia, pobyt v detskom domove, atď.

Kým v minulosti homosexuálne rodiny s deťmi vznikali najmä tak, že homosexuálne orientovaný rodič žil najprv s partnerom opačného pohlavia, mal s ním deti a až neskôr si našiel homosexuálneho partnera, súčasné homosexuálne rodiny v USA

sú už v oveľa väčšej miere „plánované“ a majú deti buď prostredníctvom umelého oplodnenia alebo vynosením dieťaťa inou ženou. Zároveň treba spomenúť, že vo viacerých štátoch USA je už možné uzavrieť homosexuálne partnerstvo. Takéto rodiny sú len čiastočne zahrnuté do štúdie, pretože štúdia sa zameriava na dlhodobé dôsledky a skúma dospelých ľudí vo veku 18-39 rokov.

Nakoniec, homosexuálna rodina, tak ako bola zafinovaná v štúdiu, netvorí homogénnu skupinu (napr. partneri, ktorí spolu žili počas celého detstva a dospievania dieťaťa), práve naopak, je veľmi rôznorodá. Niektoré deti z takého typu rodiny prešli viacerými typmi rodín, niektoré naopak žili celé detstvo a dospievanie v jednej rodine. Niektorí rodičia zostali v homosexuálnom vzťahu, niektorí nie. Niektorí sa identifikovali ako homosexuáli, niektorí nie. Mark Regnerus to spomína a volá po hlbšej analýze.

Rodina založená manželstvom muža a ženy - ideálne miesto pre výchovu detí

Napriek tomu je ale nutné povedať, že vo viacerých charakteristikách dopadli homosexuálne rodiny horšie ako rodiny s rozvedenými rodičmi, rodiny, kde sa jeden z rodičov znovu zosobášil, alebo slobodné matky a otcovia. Ako najlepší typ rodiny sa ukázala heterosexuálna rodina so zosobášenými biologickými rodičmi. Deti, ktoré prežili celé detstvo a dospievanie v takejto rodine majú najväčšiu pravdepodobnosť v dospelosti uspieť. Najpodobnejší typ rodiny ako IBF bola adoptívna rodina, aj keď aj tu sa našlo niekoľko charakteristík, ktoré boli významne horšie.

So svojim článkom poukazujúcim na rozdiely vo viacerých oblastiach Mark Regnerus kopol do osieho hniezda a vyvolal v Amerike búrkovú nevlôu v komunite naklonenej LGBT. Musím však povedať, že článok je písaný veľmi sebakriticky a neprijíma žiadne uzávery. Skôr odkazuje čitateľa na potrebu dôkladnejšieho výskumu, ktorý bude postupne eliminovať jeho slabosti. Mark Regnerus pristúpil k svojej publikácii ako pravý akademik. Žiadne závery postavené na vode a žiadne politické odporúčania. Sám dokonca upozorňuje, že jeho výsledky nemajú kauzálny charakter. To znamená, že aj keď sú niektoré rozdiely významné, neznamená to, že sa musia v konkrétnom prípade prejaviť. Alebo napríklad aj dieťa z usporiadanej rodiny môže dopadnúť veľmi zle.

Každopádne, doposiaľ nekriticky prijímaná teória „no differences“ je značne spochybnená. Homosexuálna rodina, nech už vznikne akýmkoľvek spôsobom, nikdy nebude na 100% ako heterosexuálna rodina so zosobášenými biologickými rodičmi. Dieťa homosexuálov nie je biologickým potomkom oboch homosexuálnych rodičov. A teda vždy si bude so sebou niesť možné nevýhody, ktoré zažívajú aj iné typy rodín, kde chýba biologický rodič.

*Katarína Danišková
Inštitút pre ľudské práva a rodinnú politiku
<https://www.hfi.sk/analyzy/116-su-deti-homosexuálnych-rodicov-in>*

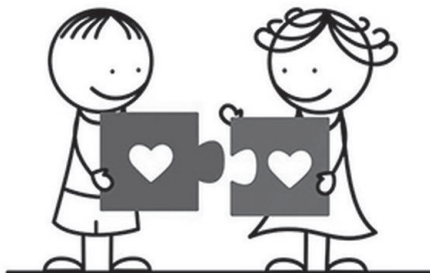
Poznámka redakcie: Odkazy a literatúra sa nachádzajú v online verzii časopisu.

Vďačnosťou k šťastnému životu

Už od malička učíme deti záračné slovíčka a ako zistili vedci v oblasti neurovedy, slovo ďakujem, presnejšie schopnosť vyjadriť vďačnosť, naozaj pôsobí záračne. A nielen na našu duševnú pohodu, ale aj manželstvo.

Neurovedec Alex Korb vo svojej knihe *The Upward Spiral* (Stúpajúca špirála) založenej na najnovších výskumoch v neurovede približuje procesy v mozgu, ktoré ovplyvňujú naše rozpoloženie, a ako sa postupne dopracovať k šťastnejšiemu, zdravšiemu a plnohodnotnejšiemu životu.¹ A jedným z kľúčových faktorov je práve vďačnosť. Vo svete plnom stresu, depresii a úzkosti je to spôsob, ako im predchádzať alebo sa ich zbaviť. Ako súvisí vďačnosť s mozgom na biologickej úrovni, aby nám privodila dobrý stav mysle? Podobne, ako niektoré antidepresíva, spôsobuje zvýšenie úrovne dopamínu. Pociť vďačnosti totiž aktivuje oblasť mozgového kmeňa, ktorá produkuje dopamín. Okrem toho vďačnosť voči ostatným ľuďom zvyšuje aktivitu v oblasti „spoločenského dopamínu“, čo vedie k radostnejším spoločenským vzťahom. Tu to však nekončí. Vďačnosť, podobne ako iné antidepresíva, spôsobuje zvýšenie úrovne sérotonínu. Keď myslíme na niečo, za čo sme vďační, to nás upriamuje na pozitívne aspekty nášho života. Táto jednoduchá činnosť zvyšuje produkciu sérotonínu v prednej cingulárnej kôre. Aj keď sa niekedy môže zdať, že niet za čo byť vďačný, dôležité je, že premýšľame, za čo byť vďač-

ný. Byť si vedomí toho, že vždy môžeme byť za niečo vďační, je forma emocionálnej inteligencie. Zistilo sa, že to ovplyvňuje množstvo neurónov vo ventromediálnej a laterálnej prefrontálnej kôre. Ako sa zvyšuje emocionálna inteligencia, tým sú neuróny v týchto oblastiach účinnejšie. Inak povedané, čím je vyššia emocionálna inteligencia, tým je prirodzenejšie byť vďačný. Vďačnosť nielenže vedie k šťastnejšej mys-

li, ale v medziľudských vzťahoch vytvára pozitívne prepojenia. Preto vyjadrenie vďačnosti druhému človeku je prospešné pre oboch.

Odtiaľto je len krôčik k zisteniam štúdie University of Georgia o súvisi medzi vďačnosťou a kvalitou manželstva.² Zistilo sa, že tým najstabilnejším významným ukazovateľom kvality manželstva bolo vyjadrenie vďačnosti medzi manželmi. Pociť byť ocenený a vážený svojim manželským partnerom priamo ovplyvňuje naše vnímanie

manželstva, ako veľmi do neho investujeme a akú máme dôveru v jeho trvácnosť. Ako vedci zistili, je to o sile vďačnosti. Dokonca aj keď páry zažívali ťažkosti v iných oblastiach, vyjadrenia vzájomnej vďačnosti v ich vzťahu upevňovali ich manželstvo. Napríklad v situáciách hraničiacich s hádkou alebo komunikačného ticha vyjadrenie vďačnosti a ocenenia pomohlo odvrátiť prípadnú nepriaznivú kulmináciu takéhoto problému. Táto štúdia bola prvou svojho druhu, ktorá zdokumentovala ochranný vplyv vyjadrenia ocenenia a vďačnosti medzi manželmi na manželstvo. Je to veľmi praktický spôsob, ako môžu manželia nielen ochrániť svoje manželstvo, ak prechádza určitými komunikačnými a názorovými ťažkosťami, ale aj ho posilňovať a rozvíjať. Preto je v takýchto manželstvách láska silnejšia než na začiatku.

Čo k tomu všetkému dodať? Byť vďačný je prejavom váženosti si toho, čo máme, a v medziľudských vzťahoch je vyjadrenie vďačnosti vlastne dávanie ocenenia druhému človeku. Určite sa vždy nájde niečo, za čo môžeme byť v živote vďační a čo si môžeme vážiť, aj keď by to bola tá najväčšia drobnosť. Je lepšie mať málo a byť za to vďačný, ako mať veľa a byť neustále nespokojný.

¹ <http://www.bakadesuyo.com/2015/09/make-you-happy-2>

² <http://news.uga.edu/releases/article/research-links-gratitude-positive-marital-outcomes-1015>

Harmonická rodina je základnou stavebnou jednotkou pre Nebo

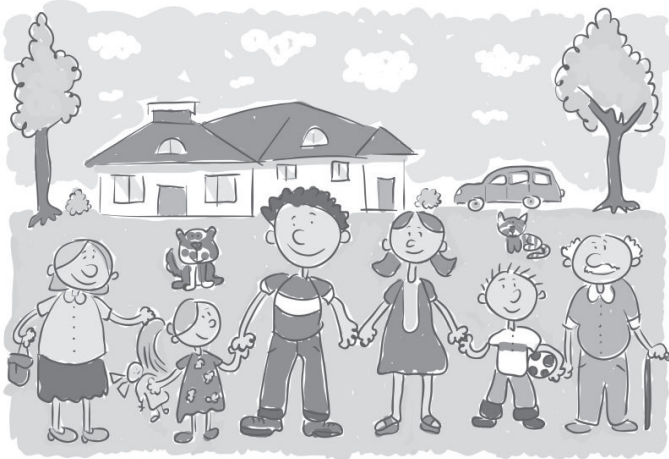
(Úryvok z autobiografie reverenda Son Mjong Muna „Hľadanie strateného mieru“)

Mnohí ľudia na Západe žijú naozaj osamotene. Ich deti po dovŕšení osemnástich rokov odídu z domu a rodičia sa s nimi vidia iba na Deň vďakyvzdania a na Vianoce. Veľa detí nikdy nechodí za rodičmi, aby sa ich aspoň opýtali, ako sa im darí. Keď sa oženia alebo vydajú, žijú so svojim partnerom mimo domu rodičov, až kým títo nezostarnú a už sa nedokážu o seba postarať. Deti potom dajú svojich rodičov do domova dôchodcov.

Dá sa preto pochopiť, že niektorí ľudia na Západe závidia orientálcom ich kultúru. Mnohí starí ľudia na Západe to vnímajú takto: „Na Východe starí rodičia žijú s rodinou a požívajú úctu ako starší, to je skutočne nádherné. Deti si vážia svojich starých rodičov. Takto by ľudia mali žiť. Čo je to za život ležať bezvládne v domove dôchodcov a nevedieť ani, aký je deň, a iba prežiť?“

Nanešťastie však zloženie orientálnej rodiny tiež postupne degraduje. Aj my opúšťame tradície, ktoré sa odovzdávali z generácie na generáciu tisíce rokov. Zbavili sme sa

svojich tradičných odevov, stravy a štruktúry rodiny. Počet starších ľudí v Kórei žijúcich osamote vzrastá. Vždy, keď vidím v novinách článok o starých ľuďoch, ktorí žijú sami, je mi z toho smutno. Rodina je miesto, kde by mali žiť všetky generácie spolu. Keď sa členovia rodiny rozutekajú a rodičia zostanú sami, to už nie je rodina. Systém rozvetvenej kórejskej rodiny je peknou kórejskou tradíciou.

Zastávam názor, že tri generácie by mali žiť pod jednou strechou ako jedna rodina. Nejde iba o to, že si takto zachovávajú naše národné tradície. Muž a žena, ktorí majú dieťa, mu odovzdávajú všetko, čo vedia. To, čo oni obaja dokážu dieťaťu odovzdať, má

však svoje hranice. Rodičia predstavujú súčasnosť a deti budúcnosť. Starí rodičia predstavujú minulosť. To ale znamená, že iba v rodine, kde žijú spolu starí rodičia, rodičia a deti, môžu deti zdediť plnú bohatosť minulosti a prítomnosti. Človek, ktorý miluje a váži si svojho starého otca, dokáže od neho prijať históriu minulosti a poučenie z nej. Dieťa od svojich rodičov získava cenné vedomosti o tom, ako žiť v prítomnosti, a rodičia tým, že svoje deti milujú, ich pripravujú na život v budúcnosti.

Starí rodičia sú v pozícii, ktorá predstavuje Boha. Nehľadiac na to, aký môže byť mladý človek inteligentný, nemá šancu poznať všetky tajomstvá bezhraničného sveta, ktorý ho obklopuje. Mladí ľudia nemôžu poznať všetky jednotlivé tajomstvá života, ktoré spoznáваме s vekom. To je dôvod, prečo starý otec predstavuje dejiny rodiny. Starý otec je vzácny učiteľ, ktorý odovzdáva svojim vnúčatám všetko poznanie, ktoré získal prostredníctvom svojich skúseností, nahromadených počas života.

Najstarším starým otcom na svete je Boh. Preto život, keď človek prijíma lásku svojho starého otca a žije pre neho, vedie k pochopeniu Božej lásky a k životu pre Boha.

pokračovanie na strane 4

Vy sa pýtate, my odpovedáme

Aký je pohľad Federácie rodín na ateizmus?

Ateizmus je v podstate viera v neexistenciu Boha. A veriť aj tomu najväčšiemu nezmyslu je charakteristickou výsadou viery. Federácia rodín však vychádza z poznania, že Boh, alebo presnejšie povedané Nebeský rodič ľudstva, nespochybniteľne existuje. Tvrdiť, že neexistuje, je napríklad podobné tvrdeniu, že nejaký človek nemá svojich biologických rodičov. Veľmi dobre to vystihol C.S. Lewis, bývalý ateista, u nás skôr známy ako autor Kroniky Narnie, ktorý na margo ateizmu uviedol:

„Predpokladajme, že v pozadí univerza nie je žiadna inteligencia, žiadna tvorivá myseľ. V tomto prípade nikto nenavrhol môj mozog za účelom myslenia. Je to iba tak, že keď sa atómy vo vnútri mojej lebky spoja z fyzikálnych alebo chemických dôvodov, aby sa usporiadali určitým spôsobom, to vyvoláva vedľajší produkt, pocit, ktorý nazývam myšlienka. Ale ak je tomu tak, ako môžem dôverovať svojmu mysleniu, že je pravdivé? Je to ako vyliatie džbánú mlieka a dúfať, že sa rozleje v podobe mapy Londýna. Ale keď nemôžem dôverovať svojmu mysleniu, potom samozrejme nemôžem dôverovať argumentom vedúcim k ateizmu, a preto nemám dôvod byť ateistom alebo čokoľvek iné. Pokiaľ neverím v Boha, tak nemôžem veriť mysleniu: preto nikdy nemôžem použiť myslenie na to, aby som neveril v Boha.“

pokračovanie zo strany 3

Toto je tradícia, ktorú musíme zachovať, aby sme boli schopní otvoriť tajnú pokladnicu Božieho kráľovstva a aby sme vedeli prijať od Boha Jeho poklad lásky. Národ, ktorý nedbá o svojich starých ľudí, sa vzdáva svojej národnej identity a ignoruje svoje korene. S príchodom jesene strom gaštanu postupne stráca svoju miazgu a opadá. Z plodov gaštanu uschne a odpadne vonkajšia škrupina a vyschne dokonca aj vnútorná škrupina, ktorá chráni samotný orech. Volá sa to cyklus života. S ľuďmi je to rovnaké. Narodíme sa ako nemluvnáta, dospejeme cez lásku rodičov, stretne sa nádherného partnera a vstúpime do manželstva. Všetky tieto články tvoria cyklus života pozostávajúci z lásky. A nakoniec budeme ako gaštanový strom, ktorý na jeseň vyschne. Starí ľudia nie sú nejakou zvláštnou kategóriou ľudí. My všetci raz zostarneme. Akokoľvek senilnými sa ľudia v starobe stanú, nesmie me vo vzťahu voči nim zabúdať na úctu.

Existuje príslovie: „Ak v domácnosti panuje harmónia, nič nie je nemožné.“ Keď je v rodine harmónia, veci sa daria. Harmonická rodina je základnou stavebnou jednotkou Nebeského kráľovstva. Rodina funguje na základe lásky. Ak budeme milovať univerzum tak, ako milujeme svoje rodiny, nezáleží na tom, aký si stanovíme cieľ na našej ceste, dostaneme sa kamkoľvek. Boh existuje v centre lásky, ako Rodič celého univerza. Preto musí byť láska

Udalosti

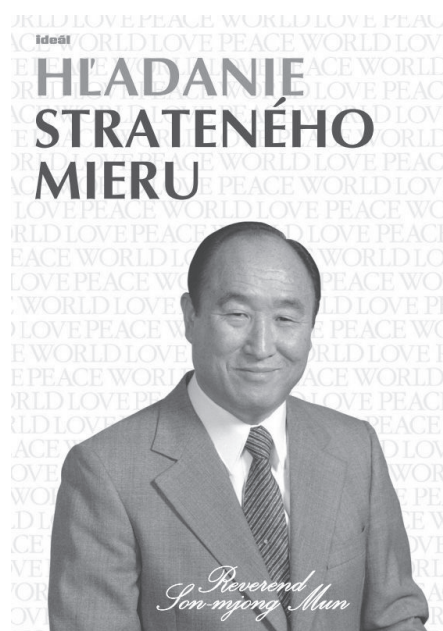
Tretie výročie songhva reverenda Muna
30. augusta 2015 sa v Kórei vo Svetovom mierovom centre Čongšim uskutočnilo spomienkové stretnutie pri príležitosti tretieho výročia odchodu zakladateľa Federácie rodín reverenda Son Mjong Muna do duchovného sveta. Udalosti sa zúčastnilo približne 30000 ľudí z celého sveta vrátane súčasných a bývalých štátnych predstaviteľov a významných osobností. Najvyšší predstaviteľ KĽDR Kim Čong-un poslal kondolenciu rodine Munovej oceňujúc snahu reverenda Muna o zmierenie a zjednotenie oboch Kórei a o vytvorenie mierového sveta.

Mierová cena Sonhak

Spomedzi mnohých udalostí konajúcich sa v období tretieho výročia songhva reverenda Muna v duchu motto „Prepojme svet s mierom“ tou najvýznamnejšou bola premiéra udelenia Mierovej ceny Sonhak. Táto cena je spojená s odkazom na celoživotné dielo reverenda Muna v jeho snahe o vytvorenie mierového a prosperujúceho sveta. Udeľuje sa jednotlivcom alebo organizáciám, ktoré významným spôsobom prispeli k mieru a prosperite sveta. Udelenie ceny sa uskutočnilo 28. augusta 2015 v Soule, Kórea, a laureátmi sa stali dvaja kandidáti - Anote Tong (63), prezident Kiribati, za osvetu týkajúcu sa hrozieb súvisiacich s klimatickými zmenami, a Dr. Modadugu Vijay Gupta (76), indický vedec, za vytvorenie akvakultúrneho systému pre chudobnejšie oblasti vo svete ako riešenie potravinovej krízy.

v rodine priamo napojená na Boha. Keď sa prostredníctvom lásky dovŕši vytvorenie rodiny, dovŕši sa tým stvorenie univerza.

Poznámka redakcie: Autobiografia reverenda Son Mjong Muna bola predstavená v čísle 11. Prvé vydanie v slovenčine vyšlo v roku 2011 pod názvom „Hľadanie strateného mieru“. V roku 2013 vyšlo druhé upravené vydanie. V prípade záujmu o túto knihu kontaktujte našu redakciu.

FFWP na Slovensku

Prezident: Miroslav Rybár
prezident@federaciaronin.sk

Kontakt:
Bratislava
Federácia rodín za svetový mier
P. O. Box 72
810 00 Bratislava
Tel.: 0905/572 729
E-mail: federaciaronin@federaciaronin.sk

Pobočky:
Banská Bystrica
E-mail: banskabystrica@federaciaronin.sk

Košice
E-mail: kosice@federaciaronin.sk

Martin
E-mail: martin@federaciaronin.sk

Nitra
E-mail: nitra@federaciaronin.sk

Žilina
E-mail: zilina@federaciaronin.sk

Časopis a Vy

V prípade, že Vám nejaké číslo časopisu chýba alebo poznáte niekoho, kto by chcel časopis dostávať, kontaktujte našu redakciu. Ak máte prístup na internet, môžete si stiahnuť všetky doteraz vydané čísla a prípadne si ich vytlačiť.

Ak máte záujem o nové rubriky alebo radi píšete, pošlite nám svoje návrhy alebo príspevky. Radi ich uvítame.

RODINA A SPOLOČNOSŤ - 24

Ročník 11 - Číslo 2 - 2015

Vydavateľ: Federácia rodín za svetový mier
Kuzmányho 14, 811 06 Bratislava

IČO: 31769829
Číslo účtu: 4010092904/3100
E-mail: federaciaronin@federaciaronin.sk
Web: http://www.federaciaronin.sk

Redakcia: FFWP Nitra
Žilinská 3
949 01 Nitra
Tel.: 037/658 8252
0918/518 238

E-mail: rodinaaspolocnost@federaciaronin.sk
Web: http://www.rodinaaspolocnost.sk

Šéfredaktor: Miroslav Rybár
Redakčná rada: Eva Slovákova
Marcela Verešová
Dana Leka

Periodicita: Občasník
Dátum vydania: December 2015
Cena: Nepredajné
Grafická úprava: Redakcia
Tlač: Hansman s.r.o.
Distribúcia: Súkromní distribútori
Náklad: 1000
Evidenčné číslo: EV 1986/08
ISSN (online): 1336-7765
ISSN (tlačené vydanie): 1336-7412
Copyright: Federácia rodín za svetový mier.

Za obsah príspevkov zodpovedá ich autor. Názory redakcie nemusia vyjadrovať oficiálne stanovisko Federácie rodín za svetový mier.

Kopírovanie a rozširovanie celého časopisu v tlačenej alebo elektronickej forme je povolené bez súhlasu vydavateľa.